

Nagyobb következetességgel dolgozzunk a márciusi párthatározat végrehajtásáért!

— sürgette a szegedi pártszervezetek agit.-prop. titkárainak tanácskozása

Tegnap délután a Ruhagyár nagytermében tartottak tanácskozást a szegedi pártszervezetek agit.-prop. titkárai. Kispál Jenő elvtárs, a szegedi pártbizottság munkatársa értékelte az MSZMP Központi Bizottsága március 6-i határozatának végrehajtását, s az ezzel kapcsolatos tapasztalatokat Szegeden.

Eszerint még nem tettek mindenben eleget a fontos párthatározatban kitűzött feladatoknak a szegediek. A népgazdasági tervek előirányzott 4 százalékos teljesítésével szemben globálisan

éppen hogy csak teljesítette Szeged ipara az első negyedévi tervet, s különösen lemaradt a szövetkezeti ipar.

Több üzem adós maradt az exporttervének teljesítésével, ami pedig végső soron hátráltatja az 1959-re előrehozott beruházások teljesítését, fontos import-nyersanyagok beszerzését. A termelékenység bizonyos fokú visszaesést mutat a múlt év hasonló időszakához képest — s mindezek a hiányosságok nem mindenekelőtt a sokat emlegetett »objektív« okokban keresendők. A politikai és gazdasági vezetésben helyenként ismét kezd eluralkodni a »nagyvonalúság«, a számokkal való dobálódzás, s megfélemlenek a mindennapos, apróbb — de lényegében döntő — gazdasági feladatokról, az eleven kapcsolat kiépítéséről a dolgozókkal.

Különböző üzemi nehézségek megoldásához gyakran a felsőbb szervektől várják csak a segítséget, s

nem használják ki kellően a helyi adottságokat.

A márciusi párthatározat sikeres végrehajtása érdekében egyik legfontosabb feladat, hogy ismét — most már több mint két hónap távlatából

vitassák meg az üzemekben a konkrét, helyi feladatokat.

A pártszervezetek a szak-

szervezetekkel együtt beszéljék meg külön-külön is a dolgozókkal az üzem helyzetét, az egyéni tennivalókat.

A mezőgazdaság területén általában jelentős eredmények mutatkoznak a márciusi párthatározat végrehajtásában.

A szegedi termelőszövetkezetek határidő előtt végezték el a mezőgazdasági munkákat, s jól halad a növényápolás is. Itt a legfontosabb feladat, hogy tovább erősítsük a termelőszövetkezeteket, melyek most tavasszal már számbelileg is jelentősen fejlődtek. A tsz pártszervezeteinek és a patronáló üzemi munkásoknak

többet kell foglalkozniuk az új szövetkezeti tagokkal.

A tájékoztatóhoz több agit.-prop. titkár szolt hozzá, s vitatta meg a tennivalókat. Befejezésül ifj. Simon Béla elvtárs, a szegedi pártbizottság osztályvezetője mutatott rá, hogy

a márciusi párthatározat végrehajtása az egész társadalom ügye,

s ezért ismernie kell azt minden rétegnek, beleértve az értelmiséget is. Kihatással van ugyanis az egész társadalomra, egész jövőnkre, s ezért a kommunistáknak, a gazdasági vezetőknek még nagyobb következetességgel kell dogozniuk a feladatok megvalósításáért.

A virázó aszálkodás titka

a gyálaréti Komszomol Tsz-ben

a szövetkezeti demokrácia biztosítása, az egyetértő munka

Érdemes ellátogatnia Gyálarétre annak, aki látni akarja miként omlik, dől szanaszét a múltban szegénységre kárhoztatott parasztok szellemi börtöne. Helyén felépül az új, nagyszerű paraszti életmód világa. Jelenleg 65 család él, dolgozik együtt 510 katasztrális holdnyi földön. Zömmükben olyanok, akik a földosztás előtt semmit sem, vagy csak valamicskét mondhattak magukénak a határ elsőrendű búza, paprikatermő földjeiből.

A közösség már nem éppen új. Évekkel ezelőtt kezdtek. Volt idő, amikor még nem látták tisztán: vajon helyes úton járnak-e? Ebben belesegítették jócskán a kétes »tanácsadók« is. Az ellenforradalom volt számukra választóvív az igazság és a hazugságok között. Józan bölcsességük a közöst ítélte igaznak.

Együtt a közös célért

Egy nagy élettapasztalattal bíró kovácst, az

idős Vörös Bálintot választották maguk közül elnöküknek. Ma már nem is egyszerűen elnöküket, hanem a nagy család édesapját tisztelik benne. Pedig olykor szigorú is volt nagyon. Előfordult, hogy némely hangoskodók csak részből akartak kaszálni a közös lucernaföldön, s akkor Bálint bácsi röviden így válaszolt: »Abból nem esztek. Inkább magam csinálom!« S mire körülnéztek a határban, már helyszínen voltak a motoros kaszák, rendszorok. Így aratott győzelmet Vörös elvtárs a régi kapzsiság felett. Mindenkinél el kellett ismernie: igaza volt az elnöknek. Szégyen ilyen csúfságot megégyezni csak gondolni is.

Nemrég ismét lucernakaszálásra került a sor. A vezetőség megkérdezte az embereket:

— Hát hogyan csináljuk?

A tanácskozás rövid volt:

— Levágjuk mi magunk!

Ezzel is takarékoskodjunk!

— Dehát kapálni is kell?

— volt az ellenvetés.

— Kapálni csak világossal lehet, mire reggel lesz, oda is eljutunk — hangzott a felelet, s a nagy lucernatáblán még hajnal előtt megpendültek a kaszák.

A tagság véleménye alapján

Valamikor sokan érveltek ebben a szövetkezetben így: »Mért éppen én? Csinálja inkább más«. Most pedig már ez a szemlélet járja: »Eppen én maradjak el, amikor mindenki ott van?« A jó, dolgos gyálai parasztszövetkezéssel sokszorozódott nagy ereje valósággal húzza, emeli felfelé a véleményeket és az egész gazdaságot. Egyetlen hét sem telik el anélkül, hogy valamivel ne szépülne, gyarapodna a közös vagyon. Vörös Bálint, Vecsernyés János, Kiss Mihály, Bus József, az igazgatóság tagjai, nemcsak hogy elszámolnak a közösség utolsó garasával is, de el nem költik azt a szövetkezeti tagok beleegyezése nélkül. Általános gyakorlattá vált, hogy a szokásos havi közgyűlések előtt igazgatósági üléseket tartanak. Ezekre sem kerül sor addig, míg az emberek meg nem ismerik, mit hogyan gondol a vezetőség. Déli pihenőkben, hajnali gyülekezések alkalmával rendszeres az ilyesmi: »Vagunk itt 20-an, 25-en, halljuk, ki mit javasol?« S a tagság, ötletekben, elgondolásokban egyáltalán nem szegény. Sohasem fordulhat elő, hogy az igazgatósági ülés után a közgyűlésen a vezetőség csak apró részletkérdésekben is szemben találja magát a tagsággal.

Beosztó tervezéssel

Számtalan ilyen kis hajnali meg déli röpgyűlésen vitat-

Két hónap tapasztalata

A magyar danulon felveszi a versenyt a nyugat-európai legjobb műszalakkal

Március második felében, tehát alig két hónapja helyezték üzembe a nyergesújfalusi magyar viscosagyárban az első magyar műszál-üzemet, amely kaprolaktámból a danulon elnevezésű magyar nyilon állítja elő. Az aránylag igen rövid gyártási időszak eredményéről a Nehézipari Minisztérium szervesvegypari főosztályán a következőket mondták:

A nyergesújfalusi danulon-üzem ezideig körülbelül 130 tonna szálát gyártott, 75 százalékat már a Hungária vegyiművekben előállított kaprolaktámból. Ha a múlt évi és az év eleji próbatüzemi kísérleteket nem számítjuk, elmondhatjuk: lényegében

két hónap alatt elérkeztünk oda, hogy a magyar danulon minősége elérje a nyugat-európai legkiválóbb műszálak színvonalát és a svájci grillonnal is felveszi a ver-

senyt. A kikészítésen kell még némiképpen javítani. Ez is megtörténik és akkor a danulon világviszonylatban is a legjobb műszálak között lesz.

A nyergesújfalusi műszálüzem külső képe

Vízgazdálkodási társulat alakult Újszegeden

Az I. kerületi tanács kezdeményezésére az újszegedi gazdák vízgazdálkodási társulatot alakítottak. Társulatuk annak a kormányrendeletnek értelmében hozták létre, amely szerint a harmadik kategóriába sorolt belvízelvezető csatornákat az állam közvetlenül átadja az érdekelteknek. Újszegeden egy ilyen érdekeltségi területen a dolgozók 53 százaléka kérte a vízgazdálkodási társulat létrehozását. A vízgazdálkodási társulat célja, hogy az érdekeltek vegyék saját kezelésükbe a csatornákat, rendbentartásukról rendszeresen gondoskodjanak, hogy esetleges belvíz

esetén Újszeged alsótszadoményezésére az újszegedi gazdák vízgazdálkodási társulatot alakítottak.

Az alakuló közgyűlésen résztvevő újszegedi gazdák megválasztották az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagokat is, Koszó Józsefet, Szabó Györgynét, Metszgi Gyulát, illetve Bodrogi Pétert, Juhász Jánost, és Regdon Lipótot. A csatornák karbantartására erre az esztendőre megszavaztak 15 forintot katasztrális holdanként. A társulat önmaga szabja majd meg adott esetben a szükséges munkák elvégzését, valamint azok ellenőrzését is, hogy a belvíz ne fenyegethesse őket.

Holnap lesz az MSZBT megyei aktívaülése Vásárhelyen

Május 24-én, vasárnap Vásárhelyen gyűlnek össze a gyar-szovjet barátsági hómegye minden részéből a nap tapasztalatait, és megvizsgálja a mozgalom jelen-ság községi, városi, járási és megyei aktivistái. A megyei aktívaülés — mely a tüntetések, az olvasómozga-

lóját, megtárgyalja a ma-szárhelyen gyűlnek össze a gyar-szovjet barátsági hómegye minden részéből a nap tapasztalatait, és megvizsgálja a mozgalom jelen-ság községi, városi, járási és megyei aktivistái. A megyei aktívaülés — mely a tüntetések, az olvasómozga-

Előretérnek az idők

1919
május
23

Erőt, egységet! — ezt a címet adta Kun Béla a Népszava mai számában megjelent cikkének. »Nem szabad a forszant repülőgéphez Dobos pilóta mögé a Mátyásföldi repülőtéren (előbb azonban megmozdította magát a mátyásföldi munkástanács tagjaival, mert a jobboldali szociáldemokraták azt tervezítették róla, hogy arannyal bőven ellátva meg akar szökni. (Felszálltak és kockázatos lett volna, mert az út ellenséges országokon, frontokon és hadtáptérületeken át vezetett. Leszállás után Szamuely tárgyalta az Ukrán Tanácsköztársaság hadügyi népbiztosával és most Moszkvában tájékoztatja Lenint a magyar helyzetéről és maga is len. A 3. hadtest vezérkari főnöke javasolja a város fel-

adását. Stromfeld azonban nem járul hozzá ehhez. Az 1. hadosztály beveti utolsó tartalékait is és a 8., valamint a 9. munkásred ideőként heves kézitusába bocsátkozván, végülis megállítja az előretörő ellenséget. Szamuely Tibor váratlanul felbukkan Moszkvában. Hogy került oda? Beült egy rozszant repülőgéphez Dobos pilóta mögé a Mátyásföldi repülőtéren (előbb azonban megmozdította magát a mátyásföldi munkástanács tagjaival, mert a jobboldali szociáldemokraták azt tervezítették róla, hogy arannyal bőven ellátva meg akar szökni. (Felszálltak és kockázatos lett volna, mert az út ellenséges országokon, frontokon és hadtáptérületeken át vezetett. Leszállás után Szamuely tárgyalta az Ukrán Tanácsköztársaság hadügyi népbiztosával és most Moszkvában tájékoztatja Lenint a magyar helyzetéről és maga is len. A 3. hadtest vezérkari főnöke javasolja a város fel-

Kulturális felemelkedés Lengyelországban

A Lengyel Népköztársaságban nagy gondot fordítanak a széles néptömegek kulturális felemelésére, műveltségének emelésére. A Lengyel Egyesült Munkáspárt nemrégiben lezajlott kongresszusa is fontos feladatnak jelölte meg az iskolahálózat fejlesztését, a kultúra további népszerűsítését, különösen falun. Az elkövetkező öt év alatt 27 ezer tantermet szándékoznak építeni. A célkitűzések között szerepel az iskolának az élettel, a termelő munkával, a korszerű technikával való szoros kapcsolatának kiépítése. Hatalmas összegeket fordítanak a mozik, könyvtárak, művelődési otthonok építésére is. Felső képzünk egy falusi művelődési otthon könyvtárcsönzéséről készült, az első kép pedig egy modern varsói iskola szertárában, ahol korszerű műszereket tanulmányoznak az iskola tanulói.